

den; og det var med oprigtig Undseelse, at han var Jakobe utro. Men han maatte bort fra de ørkesløse Grublerier, der havde plaget ham siden Faderens Død, og som (han saa det nu) var paa Veje til at gøre ham syg i Sindet. Han forstod, at han især maatte vogte sig for Ensomheden; og naar han ikke var hos Pigebarnet, tilbragte han derfor Tiden inde i Gæstgivergaardens Skænkestue sammen med Værten og andre af Byens Folk. Vinen flød og Snakken gik og Røgen fra Piberne gjorde Luften i Stuen blaa, mens Kresen omkring ham stadig øgedes og de eventyrligste Rygter om hans Herkomst og Formue svirrede rundt i Byen.

Efter en Ugestids Forløb brød han pludselig op. En vinbegeistret Venneskare ledsagede ham til Stationen, mens den blonde Pige sad hjemme paa sin Sengekant og græd.

Men Faderens Skygge fulgte ham.

* *

Dresack laa i en snever, solforladt, halvanden Mil lang Kløft, i hvis Bund en Bjergstrøm tumlede afsted og dannede en uafbrudt Række mindre Vandfald. Paa begge Kløftens Sider var Bjergskraaningerne skovbevoksede næsten op til Tinderne; men i Syd lukkedes Udsigten af et mægtigt, fuldkommen nøgent, rødgraat Fjeld, „Hoher Goll“, hvis Sneryg de fleste Dage af Aaret var skjult af Skyer. Byen laa omtrent ved Foden af dette Fjeld og bestod af to Rækker tæt sammenbyggede Træhuse, som dannede en s-formet, stærkt stigende Gade i Fortsættelse af Landevejen, der løb langsmed Flodens højre Bred. Lidt neden-